

N:o 35.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 22 juni 1887.
 — — — — Andra Kammaren den 22 — —

*Riksdagens skrifvelse till Konungen med förslag till lag angående
 ändrad lydelse af 17 § i förordningen angående lag-
 fart å fång till fast egendom den 16 juni 1875:*

(Lagutskottets utlåtande n:o 6).

Till Konungen.

I 17 § af förordningen angående lagfart å fång till fast egendom den 16 juni 1875 stadgas: »För hvart ting å landet och för hvarje månad i stad skall inom åtta dagar derefter förteckning å beviljade lagfarter, upptagande fånget och vid köp jemväl köpeskillingen, af domaren å landet och af rätten i stad insändas till Konungens befallningshafvande, hvilken har att ofördröjligen genom tryck kungöra förteckningen så som med bemälde myndighets kungörelser vanligen förfares. Domaren å landet sände ock inom samma tid dylik förteckning till kronofogde eller länsman, att i tingslagets kyrkor offentligen uppläsas.»

Mot bestämmelserna i denna paragraf hafva två särskilda anmärkningar blifvit framställda, hvilka synas vara af nog betydelse att kräva en ändring af paragrafens lydelse. Den ena anmärkningen afser den tid, inom hvilken det åligger domare å landet att efter hvarje tings slut till Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande insända förteckning å beviljade lagfarter. I åtskilliga tingslag, der vid ett tings afslutande kunna förekomma nya lagfartsärenden i mycket stor mängd och äfven åtskilligt annat, hvars expedierande ej får fördröjas, har det

nemligen visat sig rent af omöjligt att efterlefva paragrafens föreskrift härom.

Vidare har beträffande den i paragrafens sista punkt meddelade föreskrift erinrats, att denna i allmänhet tillämpas på det sätt, att ett exemplar af förteckningen sändes från den ena församlingen till den andra och, sedan den blifvit uppläst i alla kyrkor inom tingslaget, återkommer till domaren. Detta sätt för kungörandet synes emellertid föråldradt. Då ingen fatalietid räknas från förteckningens uppläsande i kyrkan, kan det icke vara nödvändigt, att domaren erhåller bevis, att den verkligen blifvit uppläst; och genom den långa tidsutdrägt, som kringvändandet från församling till församling förorsakar, måste inträffa, att uppläsandet i en del kyrkor sker så sent, att det blir utan all nytta. Det synes därför vida lämpligare, att den i Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvandes kungörelser tryckta förteckningen, hvilken kommer alla församlingar samtidigt till handa, uppläses i kyrkan, och att domare och kronobetjening befrias från besväret med expeditionen af den uti förevarande punkt omtalade skrifna förteckningen.

På grund af hvad sålunda blifvit anfördt och i anledning af gjord framställning har Riksdagen för sin del antagit följande

Lag

angående ändrad lydelse af 17 § i förordningen angående lagfart å fång till fast egendom den 16 juni 1875.

Härigenom förordnas, att 17 § i förordningen angående lagfart å fång till fast egendom skall erhålla följande ändrade lydelse:

För hvart ting å landet skall inom en månad efter tingets afslutande och för hvarje månad i stad inom åtta dagar efter månadens slut förteckning å beviljade lagfarter, upptagande fånget och vid köp jemväl köpeskillingen, af domaren å landet och af rätten i stad insändas till Konungens befallningshafvande, som har att ofördröjligen genom tryck kungöra förteckningen så som med bemälda myndighets kungörelser vanligen förfares; och skall sådan af domaren å landet upprättad förteckning i tingslagets kyrkor offentligen uppläsas. Stockholm den 22 juni 1887.

Med undersåtlig vördnad:
